



19.00.00 – ПСИХОЛОГИЯ ФАНЛАРИ

ЎСМИРЛАРДА ИЖОДКОРЛИК ФАОЛИЯТИНИ ТАШКИЛ ҚИЛИШНИНГ ПСИХОФИЗИОЛОГИК ХУСУСИЯТЛАРИ

DOI: <https://doi.org/10.53885/edinres.2021.23.62.103>

Самарова Шохиста Рабиджановна

психология фанлар номзоди, доцент. Тошкент вилояти Чирчик давлат педагогика институти

Аннотация. Мақолада ўсмирларнинг ижодий фаолият олиб бориши жараёнидаги психологик ҳолатлар келтирилган. Ўсмирларда ўзини англашнинг ривожланиши шахсий хулқ-авторини тушунишидан бошланиб, аҳлоқий фазилатини, характерини, ақлий имконият ва қобилиятини билиши билан якунланади. Ўсмир камолотга эришган сайн унинг психик дунёсида янги сифатлар пайдо бўла бошлайди. Ўсмир ёшда қобилият кўнкима ва малакаларни физиологик ҳолатига салбий таъсир қиласдан ривожлантириши борасидаги фирмклар баён қилинган.

Калим сўзлар: ўсмир, ижодкорлик, психология, физиология, иродা, билим, интеллект.

Аннотация. В статье представлены психологические условия в процессе творческой деятельности подростков. Развитие самосознания у подростков начинается с понимания личного поведения и заканчивается знанием моральных качеств, характера, умственных способностей и способностей. По мере взросления подростка в его умственном мире начинают проявляться новые качества. Описаны мысли о развитии умений и навыков в подростковом возрасте без отрицательного влияния на физиологическое состояние.

Ключевые слова: юность, творчество, психология, физиология, воля, знания, интеллект.

Annotation. The article presents the psychological conditions in the process of creative activity of adolescents. The development of self-awareness in adolescents begins with an understanding of personal behavior and ends with knowledge of moral qualities, character, mental abilities and abilities. As the teenager matures, new qualities begin to appear in his mental world. The article describes thoughts on the development of skills and abilities in adolescence without a negative impact on the physiological state.

Key words: youth, creativity, psychology, physiology, will, knowledge,

Шахс индивидуал ривожланишининг муҳим омилларидан бири унинг ёшига боғлиқ бўлган хусусиятлариdir. Чунки, тараққиётнинг ҳар бир ёш босқичи ўзининг ривожланиш омилларига, қонуниятларига ва ўзгаришларига эга бўлиб, улар шахснинг характери, темпераменти, қобилияти ва билиш жараёнларига бевосита таъсирини ўтказади. Шахснинг ёш даврлари ичida ўсмирилик даври энг мураккаб ва шу билан бирга муҳим тараққиёт босқичидир. Илк ўсмирилик 11-13 ёшни, катта ўсмирилик 14-15 ёшларни ўз ичига олади. Бу даврнинг энг муҳим ҳислати шундан иборатки, у ёшлидан етуклика ўтиш даврини белгилаб беради.

Ўсмирилик даври ўзига хос ижтимоий гурухни ташкил этади. У ҳаёт, меҳнат ва тажрибаларнинг муҳим шарти, ижтимоий хулқ ва психологияси, йўналганликнинг муҳим тизими сифатида тавсиф қилинади. Ўсмирилик даврида инсоннинг ҳаёт ва меҳнат фаолияти белгилаб олинади, уни мустақил меҳнат фаолиятга бўлган тўлақонли қобилиятли қиласидаган психик, ғоявий етуклик даражасига эришади. Ўсмир ўғил ва қизлар шахси ўзлари ўрин эгаллай бошлаган жамият, жамоа, ижтимоий муносабатлар тизимидағи янги муҳит таъсирида қарор топади.

Ўсмирилик давридаги асосий фаолият тури ўрганиш, таълим олиш, ишлаб чиқариш меҳнати билан боғлиқ бўлади. Бу жараёнда ўсмир ўғил ва қизларнинг ақлий ривожланишида характерли ўзгаришлар юз беради, меҳнат ва ўрганишга бўлган онгли муносабат ҳам ошади, келгусидаги меҳнат фаолиятида олинган билим, малака ва қўникмалар унда тўлақонли қатнашиш учун зарур шартлардан бири деган онглилик шаклланади.

Ўсмирилик – организм тараққиётидаги шиддат ва нотекислик билан характерланади. Бу даврда тананинг интенсив тарзда ривожланиши ва суякларнинг қотиши рўй беради. Юрак ва қон томирлар фаолиятида ҳам нотекислик бўлиб, бу бола феълининг ўзгарувчан ва баъзан нокулайликларни келтириб чиқаради. Булар, албатта, асаб тизимида ҳам ўз таъсирини кўрсатиб, бола тез таъсиранадиган бўлиб қолади.

Психик тараққиётнинг ўзига хос хусусияти шундан иборатки, ўсмир мутассил ривожланиб боради, лекин бу ривожланиш кўплаб қарама-қаршиликни ўз ичига олади. Бу тараққиёт ўкув жараёнда кечгани учун ҳам тўғри ташкил этилган ўкув фаолияти бола психикасининг мувозанатига таъсир кўрсатиб, унинг турли фикр-ўйлардан чалғишига замин яратади. Айнича, бу даврда дикқат, хотира, тафаккур жараёнлари ривожланади. Айни шу даврда бола мустақил равишда фикрлашга

интила боради. Шунинг учун ҳам таълимда берилаётган мустақиллик ва тўғри ташкил этилган ўқиш шароитлари, самимийлик муҳити унда мустақил фикрлашга катта имкониятлар очиши ва ундаги ижодий тафаккурни ривожлантириши мумкин.

Ўсмирлик ёши учун қизиқишининг кенглиги ва турли–туманлиги ҳам характерлидир. Билишга бўлган қизиқишлиар кенг, барқарор ва шижаотли тус олади. Билиш фаолиятига қаратилган ва у билан боғланган ўқиш, мутолаа қилишга қизиқиши ривожланади, ишда фикрни жамлаш малакаси, мантиқий эслаб қолишининг турли усуслардан фойдаланиш шаклланади. Ақлий фаолият нисбатан фаол, мустақил ривожланади. Фикрлаш фаолиятида умумлаштириш ва абстракциялашнинг олий даражасига кўтарилади, ҳодисаларнинг сабабий боғланишларини онгли равишда фахмлайди, фикрлашда танқидийлик ривожланади.

Ҳар бир ёш даврда ташқи таъсирларга психиканинг сезувчанлик хусусияти турлича бўлиб, у ёки бу психик функциянинг ривожланиши учун қулай шароит яратилади. Бундай даврни сензитив даври дейилади. Ўсмирлик даврига хос бўлган қизиқиши, лаёқатини қобилият даражасига ўстириш учун қулай сензитив даврdir. Фикрлаш фаолиятининг ривожланиши, назарий тафаккурнинг шаклланишига, табиат ва жамиятнинг умумий қонуниятларини билишга, фалсафий категорияларни ўзлаштиришга бўлган қобилиятнинг шаклланишига омил бўлади.

Ҳар бир ўсмирнинг қизиқишлиари кенг бўлишига қарамай, маълум бир фаолиятга лаёқати бўлади. Бу лаёқат таълим–тарбиядан, фаолиятдан ташқарида камол топмайди. Кўпинча ўсмир ўз лаёқатларини юқори баҳолайдилар, бошқалар эса унинг кучи, иродаси ва лаёқатига ишончсизлик билан қарайди. Лекин шундай бўлсада, ўзини нима қилиб бўлса ҳам ҳеч бўлмаганда тенгқурлар томонидан тан олинишига эришишга интилади. Агар мабодо ўсмир шу даврда бирор сабаб билан тенгқурлари томонидан инкор қилинса, у бунга жуда катта мудхиш воқеадай қарайди, қизиқишлиари сўна бошлайди ва ҳатто йўқ бўлиб кетиши мумкин.

Ўсмир давридаги қийинчиликларнинг олдини олишнинг энг ишонарли ва фойдали йўли бу унинг бирор фаолиятга турғун қизиқишига эришиш, фаолият мотивларини мазмунлироқ қилишдир. Масалан, бу даврда техникага қизиқиб қолган ўсмир қизиқишини қондириш учун шарт–шароитининг яратилиши, ҳар бир ҳаракатини рағбатлантириш, унга бир вазифани муваффақиятли уddeлай олишига ишонч ҳиссини тарбиялаш муҳим педагогик аҳамиятга эга. Унинг қизиқишлиарини эътиборга олган ҳолда, олдига янгидан–янги мақсадлар қўйиш бола шахсининг ривожига асос яратади. Шундагина унинг ўзи тўғрисидаги

тасаввурлари ижобий, ўз–ўзига баҳоси адолатли бўлади, унинг юрак тубида яшириниб ётган лаёқатлари юзага чиқиб, қобилияти намоён бўлади.

Ўсмирлик ёшидаги психик ривожланишнинг асосий хислатларидан бири дунёқараашнинг шаклланишидир, шунингдек, турли билим соҳалари ва фаолиятнинг ҳар хил турларида ижоднинг ривожланиши ҳам ажралиб туради.

Ўсмирлик даври хусусиятлари таҳлилида фаолиятга алоҳида аҳамият берилади. Ўсмирлик даври фаолиятининг ижтимоий характеристи шундаки, улар бу даврда жамият тарихий ривожланиши, ижтимоий меҳнат жараёнида эришилган барча билимларни ўзларининг сайди–харакатлари билан ўзлаштирадилар ва такомиллаштирадилар.

Ўсмирларда ўзини англашнинг ривожланиши шахсий хулқ–авторини тушунишдан бошланиб, ахлоқий фазилатини, характеристини, ақлий имконият ва қобилиятини билиш билан якунланади. Ўсмир камолотга эришган сайин унинг психик дунёсида янги сифатлар пайдо бўла бошлайди. Демак, ўсмирда қобилият кўникма ва малакаларнинг пайдо бўлиши жараёнида шаклланади.

Ҳар қандай қобилият ҳам мураккаб бўлиб, у ўсмирга турли–туман талаблар қўяди. Агар шахс хусусиятлари система шу талабларга жавоб берса олса, ўсмир фаолияти муваффақиятлилик билан амалга ошириш учун ўз қобилиятини кўрсата олади.

Ўсмирлик даври – шахснинг шаклланишида муҳим босқич ҳисобланади. Ўсмир ўғил ва қизлар ҳаёти ҳамда фаолиятининг янги шароити, уларнинг фаол ўқув ижтимоий, меҳнат фаолиятлари бўлгуси мутахасис шахсининг шаклланишида ўз таъсирини ўтказади.

IX синф битирувчилари ўсмир ёшда бўлиб, уларга академик лицей ёки касб–хунар мактабларида таълим олишни мустақил танлаш имкони берилган. Ҳар бир ўсмир ўз лаёқати, қобилиятини билиб, таълимни давом эттириши мақсадга мувофиқдир. Академик лицей ёки касб–хунар коллежиларда таълим олаётган ҳар бир ўсмир ўзининг ижобий сифатларига эга бўлиш билан бирга, унда ҳали таркиб топиб улгурмаган сифатларни ҳам шакллантирмоғи лозим. Шахсдаги ижобий сифатларни шакллантириш ундаги қобилияtlарни юзага чиқариш учун замин яратади.

Ҳар бир ёш даврида ташқи таъсиrlарга инсон психикасининг сезувчанлик хусусияти турлича бўлиб, муайян ёш даврида у ёки бу психик функцияning ривожланиши учун қуладай шароит юзага келади. Бундай даврни шу психик функцияning сензитив даври дейилади. Масалан 1 ёшдан 5 ёшгача давр нутқ ривожланиши учун сензитив даврdir. Кичик мактаб ёши ўқув фаолияти учун сензитивdir. Ўсмирлик даврига келиб

ўқувчи қизиқишлигининг ортиши ва кенгайиши кузатилади, билиш фаолияти ўқув дастуридан ташқарига чиқади, мустақил ўқий бошлайди. Унинг тафаккурида танқидийлик, мустақиллик ҳосил бўлади. Ундан кейинги ўспиринлик даврида шахс қобилият ва лаёқатлари унинг ўқиш фаолияти давомида намоён бўла боради, ўз ички дунёсини билиш ҳамда маҳсус қобилияtlарни шакллантириш учун қулай психик шартшароитлар юзага келади.

Фикримизга кўра, педагог ўқувчилар билан ўзаро мулоқот жараёнида албатта уларнинг қадриятлари тизимини, ўзини касбга интилевчилиги ҳамда онглийлик даражасини эътиборга олиши лозим бўлади. Инсон юксак қадриятлар ҳамда мақсадларга асосланмас экан, ўз касбий маҳорати ҳамда шахсий сифатларини ривожлантириш жараёнлари аҳамиятини англаб етмайди, оқибатда эса педагог ва ўқувчининг ўзаро ҳамкорлиқдаги муносабатлари тўлақонли амалга ошмаслиги мумкин.

Педагог олим У.Нишоналиев тарбияга молик умуминсоний ижобий сифатларни ўсмир шахсида шакллантиришнинг қуидаги йўналишларини ажратиб қўрсатади:

- умумий сифатлари: ёқимлик, кўркамлик, жозибадорлик, басавлатлик, ривожланганлик, ҳурматга сазоворлик, жиддийлик ва бошқалар;
- ахлоқий сифатлари: инсонпарварлик, ғамхўрлик, самимиyлик, болажонлик, кечиримлилик ва бошқалар;
- ишбилармонлик сифатлари: ишchanлик, тиришқоқлик, масъулиятлилик, ҳалоллик, уддабуронлик, серҳаракатлилик ва бошқалар;
- зукколик, идроклиник хислатлари: зеҳнлилик, хотиржамлик, фаросатлилик, сезгирилик, топқирлик, қизиқувчанлик, дадиллик ва бошқалар;
- событлик хислатлари: фаоллик, қатъиятлилик, тезкорлик, жўшқинлик, саботлилик, интизомлилик, барқарорлик, эрксеvarлик ва бошқалар;
- эҳтирослилик хислатлари: некбинлилик, кўтаринкилик, ишонувчанлик, келажакка ишонч, иффатлилик ва бошқалар.

Мазкур шахс сифатларни шакллантириш ўқув–тарбия жараёнининг асосий вазифаси ҳисобланиб, барча давлатларда уларни тарбия жараёнининг асосини ташкил қиласди. Шу маънода жаҳон мамлакатларида тарбия жараёни умумий мақсад – умуминсоний хислатларни шакллантиришга қаратилади.

Одатда, шахс ижодкорлик фаолиятини ташкил қилишда фақатгина битта, энг асосий хусусиятга эътибор бериш билан чекланиб қолиш кўзланган мақсадга эришиш имконини бермайди. Шу сабабли ўсмир

шахсининг барча соҳалардаги фаолият кўрсаткичларини умумий мажмуя сифатида қараб, талаб этилаётган хусусиятлар салмоғини оширишга асосий эътиборни қаратиш лозим. Бу маънода ўсмир ёшлиар ижодкорлик сифатлари таркибини қуидагича таклиф қилдик: муаммоларни илғашдаги зийраклик; мантиқан фикрлаш савиясининг юқорилиги; билим ва қўникмаларни осон қабул қилиши; ўз фикрини тўғри ва батафсил ифодалаши; диққатни кенгроқ тақсимлай олиши; ҳозиржавоблик; муаммони таҳлилий баҳолай олиши; топқирлик; нутқнинг равонлиги; қизиқувчанлик; ишни охиригача етказиши; тафаккурнинг мослашувчанлиги ва бошқалар.

Ёшлиарнинг ўз имконият ва қобилиятларини, билим ва интеллектуал салоҳиятларини тўлиқ намоён этишлари ҳамда улардан ижтимоий хаётда ўринли фойдаланишлари учун таълим тизимининг асосий бўғини хисобланган мактабнинг ҳар бир битирувчиси, ўзининг келажак фаолиятини тўғри танлай олиши ва келгуси таълим йўлини белгилаши лозим. Ўқувчи шахснинг етук қасб эгаси сифатида шаклланишида эса унинг шахсий сифатлари бирламчи аҳамият қасб этади. Шахсий сифатлар эса индивиднинг оила ва узлуксиз таълим тизимида оладиган тарбияси жараёнида шакллантирилади.